

2829 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 2830

sætte. — Det ærede Medlem, som har stillet et Mindretalsforslag, har ikke fremsført noget Nytt i sine Bemærkninger. Vi have en Bemærkning om Forslaget i Anmærkningerne. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har omstødt de Grunde, der have ledet Flertallet til at indtage den Stilling, det har indtaget. Jeg skal kun, da det ærede Medlem nævnte Sverig-Norge, og da ligeledes den høitærede Udenrigsminister gjorde det, bemærke, at Udvalget ikke har givet nogetomhelst Skjøn tilkjende om, hvorvidt den høitærede Udenrigsminister vil lade den nuværende danske Gesandt i Stockholm beholde det hidtilværende Beløb af Løffelpenge eller ikke. Det er ganske henstillet til den høitærede Udenrigsministers Godtbefindende.

Bajer: Det har naturligvis ikke været min Mening at fornærme Nogen, og jeg tror heller ikke, at mine Antytninger med god Villie kunne opfattes paa den Maade. Jeg tror, der finder en Misforstaaelse Sted. Det er meget rigtigt, som det blev bemærket af den ærede Ordfører, at man ikke maa sammenligne Folkene paa den Maade, at man siger, at et Folk paa 2 Millioner ikke har Raad at give halvt saa Meget ud i dette Diemed som et Folk paa 4 Millioner. Det har ikke paa nogen Maade været min Mening, og noget Saadant har jeg heller ikke udtalt, hvad der vil vise sig, naar mine Udtalelser foreligge trykte. Jeg har reduceret det i det rette Forhold og spurgte: Svormeget falder der paa hvert 1000 Indbyggere? Paa den Maade har jeg altsaa, om man saa vil sige, reduceret Folkene til samme Enhed. Naar der dernæst blev yttret Tvivl om Paalideligheden af de Tal, jeg er fremkommen med, skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvad de Tal angaar, som jeg er fremkommen med idag, da har jeg jo nævnt min Kilde. Naturligvis kan jeg have regnet feil, men er der nogen Feil, vil den være aldeles forsvindende ligeoverfor Hovedresultaterne, og jeg tror ikke, at man skal finde noget Afgjørende at indvende mod, hvad jeg har udtalt. Naar der faldt en Bemærkning fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfær) om, at det var et galt Tal, som jeg i anden Sammenhæng var fremkommen med, saa har jeg ikke Andet at gjøre end at henvise til min Kilde, som staar anført i Folkethingstidenden. Det var en tydfst Forfatter, og det kan gjerne være, at han er en Slesvigholstener, der ikke paa den Tid har regnet Hertugdømmene med til Danmark. Jeg skal under søge denne Sag nærmere.

Dvermoes: Det er kun til en Bemærkning, der faldt, som jeg tror, fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at jeg kunde ønske at knytte et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte, at det var et stort Spørgsmaal, om overhovedet vort Diplomati kan siges at have haft nogen Indvirkning paa vore Sagers Stilling under de forskjellige tilbels uheldige Vilkaar, disse have været underkastede. Fra andre Sider er det ogsaa blevet bemærket, at det er et stort Spørgsmaal, hvorvidt man har haft de rette Personer paa de rette Pladser. Jeg tror, at man ved Bedømmelsen af alle disse Forhold skal være overordentlig varlig; thi en af de Historier, man vanskeligt trenger ind i, er netop Diplomatiets Historie, og for at faa en fuldstændig reifærdig Dom om Personernes Virken, maa man sandelig gaa tilbunds i en Mængde Afskytter, som i Regelen ikke komme til at foreligge Offentligheden, i det Mindste kun i meget kunfsørfte Udbrag. Jeg skal naturligvis heller ikke forsøge at trænge ind i noget Spørgsmaal, denne Sag vedkommende, men jeg skal kun bemærke, at jeg for mit personlige Vedkommende tilfældigt ved Studium af en af vore Krigsperioder er bleven bragt ind og faa paa denne Sag og er kommen til den Erkjendelse, at de Personer i Diplomatiet, der have virket paa de forskjellige Steder, have arbejdet med en Dpoffrelse, Fædrelandskjærlighed, Dygtighed og Udholdenhed, som virkelig maa beundres, navnlig under de saare uheldige Forhold, hvorunder de tidt have været stillede. Deri, at Udsalbet ikke har været efter Ønske, tror jeg ikke, vi kunne se nogen Grund til at forfaste Diplomatiets Medvirkning i Fremtiden; thi det vilde være urimeeligt at forlange, at et Diplomati, der har kæmpet og kæmper under saadanne Forhold som vort, skulde opnaa store Resultater. Det vilde være det Samme som at sige, at vor Hær burde have opnaet store Resultater under Kampen med de overlegne Kræfter, der som oftest stillede imod den. Lad os sige, at det er et stort Resultat, at Alt, hvad der er sandt og rigtigt, er blevet bragt frem og kommet til sin Ret, og at Intet er blevet glemt eller skudt til Side, som burde have været fremsøvet. Men den Erfaring, jeg har haft Leilighed til at høste ved mine Studier, har netop givet mig den Overbevisning, at vore Diplomater paa alle Punkter have sættet tappert — ligesaa tappert som nogen Soldat i vor Hærs Rækker.

Winther: Jeg tror, at de Bemærkninger, der kom fra den ærede sidste Læser, ikke med nogen Ret